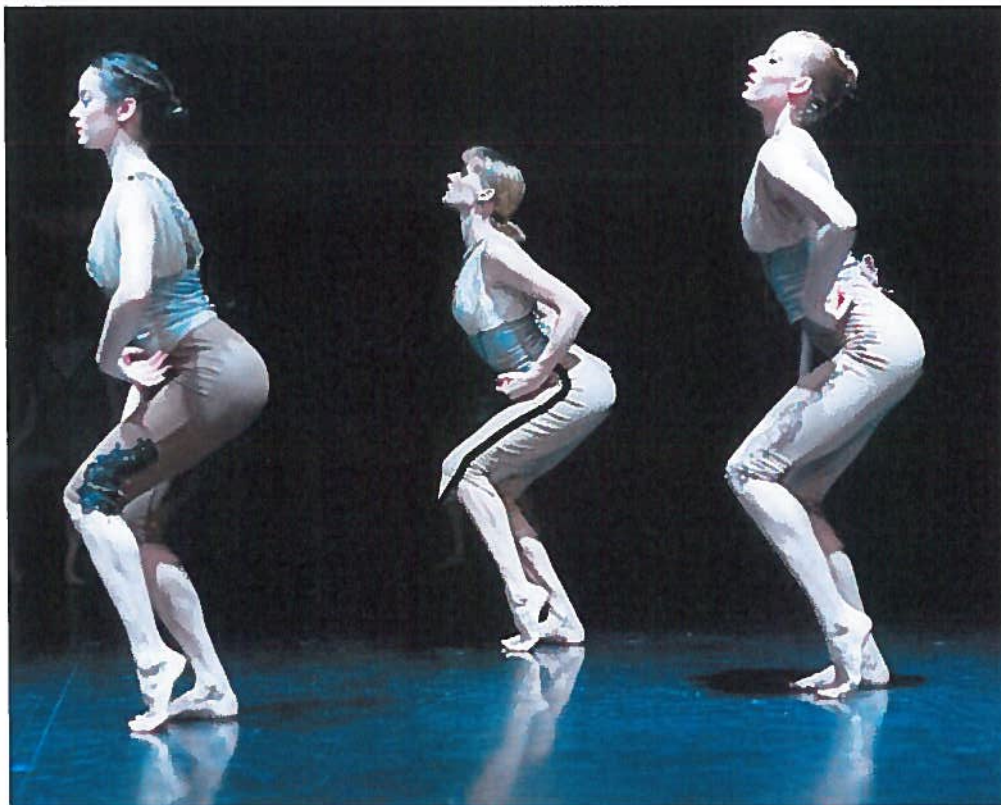

Helsingborgs Dagblad 16 okt 2013

Röda blodkroppar

DANS Publicerad 16 oktober 2013 kl. 04:00

"32 variationer".

Bjarke Ørsted

Vad man än ser för verk av den svenske koreografen *Örjan Andersson*, så är det en sak som är tydlig: Musikaliteten. En musikalitet som visar sig i såväl val av musikaliskt material som i själva utförandet.

Hos Andersson känns det som att en rörelse får vara bara en rörelse – för att den passar bra till musiken, för att den är visuellt följsam, för att den förstärker eller kontrasterar rytmiska element. Jämför Nobelprisaktuella Alice Munros novellkonst, där den enskilda situationens kraftfält ofta betyder mer än den tydliga berättelsens.

Detta gäller lika gärna i förhållandet till BJNilssens elektroniska ljudlandskap i Anderssons samarbete med Aarhus teater i "Name of the next song" ifjol, som i fallet med stråkkvartetter av Sjostakovitj eller solopianostycken av Beethoven.

I *Röd*, skapad för Nederlands Dans Theater 2001 och även framförd av Skånes dansteater året efter, tar Andersson konsekvenserna av den tyngd och emotionella anspänning som är inbyggd i Sjostakovitjs åttonde stråkkvartett i c-moll. Med ett distinkt, kraftfullt – men aldrig brutalt – kroppsspråk låter han koreografin bli det femte instrumentet.

Han låter blodets och det inres röda färg slå sig fram genom rörelser och musik och utvecklar många sugande visuella sekvenser: Den avgränsade, röda rektangeln i vilken en rödbelyst man kämpar för att lyfta från golvet, de efterföljande, ljusa rektanglarna där fem kvinnor på liknande sätt sitter fast och så den vackra, korta stunden när ett par ömt håller en osynlig hemlighet mellan sina händer.

32 variationer är delvis en annan femma. Här, liksom när verket hade världspremiär i Göteborg 2010, har de medverkande dansarna själva improviserat fram rörelser inom Anderssons koreografiska ramar, vilket gör varje produktion unik. Live på scenen i Dansehallerne spelar den utmärkta pianisten Tanja Zapolski dels Beethovens 32 variationer, dels hans Rondo i g-dur, medan dansarna ger sig i kast med ett utprovande av olika poser och Följa John-lek. Genomgående pågår en slags kollektiv självbespeglning, man speglar sig i sin egen handflata, och i andras, och stannar upp i klassiska balettposer.

Mest förtjust är jag i Rondodelens intimitet. Både när man i en duett tecknar en finkänslig relation och när skeendena sedan eskalerar i ett par trios: Först försöker två män, på ett smidigt sätt, få en kvinna att flytta blicken från handflatan, därefter vänder man helt sonika bort hennes ansikte rent handgripligen – med vissa komiska effekter som följd.

Alltsammans genomförs med fingertoppskänsla för musikens skiftningar.

Anders E Larsson

(mailto:)

Röd och 32 variationer

Koreografi: Örjan Andersson

Musik: Dmitrij Sjostakovitj och Ludwig van Beethoven

Dansk danseteater, Dansehallerne, Köpenhamn

Spelas till och med 26/10

